Veřejný ochránce práv JUDr. Pavel Varvařovský

Brno 28. července 2011 PDCJ: 1644/2011

Vážená paní M.,

obdržel jsem Vaši stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím. Vyřízením Vaší původní žádosti jsem pověřil vedoucího Kanceláře, a to jednak v souladu se Zásadami Kanceláře veřejného ochránce práv pro vyřizování žádostí o informace a jednak především vzhledem k samotnému obsahu Vaší žádosti. Máte samozřejmě pravdu v tom, že se na mě může v souladu se zákonem o veřejném ochránci práv obrátit kdokoli se svým podnětem či doporučením na změnu právního předpisu, Vaše žádost ovšem směřovala k získání informací o platových záležitostech mého předchůdce a provozních záležitostech Kanceláře, za jejichž poskytování je zodpovědný právě vedoucí Kanceláře.

Vzhledem k obsahu Vaší stížnosti musím zopakovat, že mým úkolem je působit k ochraně osob před jednáním úřadů a institucí státní správy, pokud tyto postupují v rozporu s právem, v rozporu s principy demokratického právního státu a principy dobré správy, nebo pokud jsou nečinné. K získání podrobnějších informací o zákonem vymezené působnosti a pravomocech si Vás dovoluji odkázat především na ust. § 1 zákona č. 349/1999 Sb., o veřejném ochránci práv, ve znění pozdějších předpisů. Z něj mimo jiné vyplývá, že nemám ze zákona žádné možnosti iniciovat trestní či jiné disciplinární řízení vůči osobám či funkcionářům, které se podle Vašeho názoru podílely na Vámi popisovaných událostech a praktikách v 50., 60. a 70. letech minulého století. Zároveň se plně ztotožňuji s vyjádřením vedoucího Kanceláře, a sice že trestní odpovědnost konkrétních osob a jejich případné stíhání je věcí orgánů činných v trestním řízení, tedy Policie, státního zastupitelství a soudů.

V dalším rovněž odkazuji na již sdělené, a sice že jsem se ani já, ani můj předchůdce Vámi uváděnými praktikami násilného rozdělování rodin a jejich dopadů nezabýval, ani neinicioval doporučení k případné změně právních předpisů, stíhání konkrétních osob či finančního odškodnění obětí. Děkuji Vám za zaslání návrhu doporučení na změnu právního předpisu v tomto směru, rozhodl jsem se však takovéto doporučení v rámci svých oprávnění dále nevyužít. Nic ovšem nebrání tomu, abyste se obrátila s tímto návrhem na jednotlivého poslance, Senát, vládu či na zastupitelstvo kraje. Ti totiž, na rozdíl ode mne, disponují právem tzv. zákonodárné iniciativy (viz čl. 41 odst. 2 Ústavy ČR).

S pozdravem

Vážená paní M. M. xxxxxxxx xxxxxxxx